

Carta d'una Mare

Raquel Díaz Reguera

“Si fos per mi, trauria dels camins cada una
de les pedres que et poguessin fer ensopegar.
Dibuixaria una sendera sense entrebancs per a tu.
Però com aprendràs a aixecar-te si no caus mai?
Malgrat que potser encara no ho entens,
caure és el millor aprenentatge de la vida”.

*Una emotiva i sincera carta
que ens parla de l'amor incondicional.
L'amor d'una mare.*

Carta d'una Mare

Raquel Diaz Reguera

nubeocho

ISBN: 978-84-19607-93-5 www.nubeocho.com

nubeocho

Volen aquestes paraules per a la Violeta...

Per a totes les mares.

Mai ningú no ens va donar cap manual per estimar amb tanta dedicació.

*Ningú no ens va explicar com pot arribar el cor d'una filla
o el cor d'un fill a fer-nos mal al pit.*

*I, sens dubte, ningú no ens va explicar totes les variants que té
la paraula "mare" quan la sentim: xiuxiuada, cridada, exclamada, plorada...*

*Però totes elles ens fan "ser-hi" a l'instant;
simplement això, "SER-HI".*

Raquel Díaz Reguera

Carta d'una Mare

Raquel Díaz Reguera

Carta d'una mare

Col·lecció Som8

© del text i il·lustracions: Raquel Díaz Reguera, 2023

© de l'edició: NubeOcho, 2023

© de la traducció al català: Marta Morros Serret, 2023

www.nubeocho.com · info@nubeocho.com

Títol original: *Carta de mamá*

Correcció: Joana Morales

Primera edició: Setembre, 2023

ISBN: 978-84-19607-93-5

Depósito Legal: M-25669-2023

Imprès a Portugal.

Tots els drets reservats. Prohibida la seva reproducció.

Amor meu, saps per què t'escric?
Per què tens aquesta carta entre les mans?
Tan sols vull recordar-te que soc aquí,
sempre... I quan dic sempre, no riguis.
Si em necessites, xiula. Perquè...

Si fos per mi, trauria dels camins cada una de les pedres que et poguessin fer ensopegar. Dibuixaria una sendera sense entrebancs per a tu.

Però com aprendràs a aixecar-te si no caus mai? Malgrat que potser encara no ho entens, caure és el millor aprenentatge de la vida.

I ara, au, va... Aixeca't.

Si fos per mi, et posaria davant dels ulls un sol radiant cada dia, allunyaria la tristesa d'una bufada, de dos, de tres... Emplenaria el calendari de dies blaus per a tu.

Però sé que els dies grisos t'ensenyaran que la tristesa és necessària per valorar l'alegria i aprendràs que, tard o d'hora, surt el sol.

Obre els ulls... Que ho veus? Continua allà!

Si fos per mi, aixecaria un mur, tan alt com calgués, que et separés de les pors. Jo les desterraria per a tu.

Però sé que la por també forma part de la vida, no aprendràs a ser valenta sense ella.

Mirà't, ets molt més gran que les teves pors. Que ho saps?

